

Od Prawdy do Bytu. Porównanie Logossyntezy 2015–2018 i 2025

Wprowadzenie

Logossynteza przeszła między rokiem 2018 a 2025 przemianę tak głęboką, że można mówić nie tylko o rozwoju projektu, lecz o zmianie jego filozoficznego centrum. Wczesna Logossynteza była przede wszystkim filozofią prawdy i reintegracji podmiotu. Logossynteza 2025 staje się ontologią relacji, paradoksu i Bytu. Obie fazy pozostają ze sobą związane, ale odpowiadają na odmienne pytania.

Logossynteza 2015–2018

Pierwsza faza projektu koncentruje się na człowieku. Jej główne pojęcia to: prawda, rozszczepienie, cierpienie, alienacja, sens oraz możliwość reintegracji. Człowiek jest tutaj punktem wyjścia. Kryzys psychiczny i egzystencjalny zostaje zinterpretowany jako oddalenie od prawdy własnego istnienia. Logos pełni funkcję zasady sensu i integracji.

Filozoficznie ten etap pozostaje bliski Franklowi, Heideggerowi, Kierkegaardowi i częściowo Lacanowi. Dominują pytania antropologiczne: kim jest człowiek, dlaczego cierpi, czy możliwa jest jedność podmiotu?

Logossynteza 2025

Druga faza rozpoczyna się od zupełnie innego pytania: co znaczy, że coś istnieje? W centrum znajduje się już nie podmiot, lecz Byt. Pojęcia takie jak Jednia, Logos, relacja, paradoks i miłość tworzą nową architekturę systemu.

Paradoks nie jest już jedynie doświadczeniem człowieka. Staje się strukturą rzeczywistości. Relacja nie jest dodatkiem do bytu, lecz jego podstawową formą. Miłość zostaje zinterpretowana jako ontologiczna jedność różnicy. Człowiek pozostaje ważny, ale jest rozumiany jako manifestacja Logosu, a nie jako absolutne centrum refleksji.

Najważniejsze różnice

1. Przesunięcie od antropologii do ontologii.
2. Przejście od prawdy do Bytu jako fundamentu.
3. Zastąpienie problemu rozszczepienia problemem relacji.

4. Rozwinięcie Logosu z kategorii sensu do struktury rzeczywistości.
5. Włączenie miłości jako kategorii ontologicznej.

Mocne strony 2018

Pierwsza Logossynteza posiada większą siłę egzystencjalną. Jest bliższa doświadczeniu człowieka. Jej język jest bardziej dramatyczny, psychologiczny i egzystencjalny. Łatwiej uchwycić konkretne znaczenie pojęć, ponieważ odnoszą się bezpośrednio do przeżycia.

Mocne strony 2025

Druga faza jest bardziej systematyczna. Powstają: Księga, Manifest, Synteza Doktryny i Słownik. Projekt uzyskuje własną ontologię i terminologię. Staje się bardziej samodzielny filozoficznie. Nie jest już jedynie teorią reintegracji, lecz próbą stworzenia autorskiej metafizyki.

Słabości 2018

Największą słabością pierwszego etapu jest niepełne uzasadnienie przejścia od psychologii do ontologii. Projekt intuicyjnie zmierza ku metafizyce, ale nie posiada jeszcze odpowiednich narzędzi pojęciowych.

Słabości 2025

Największym problemem pozostaje kwestia paradoksu. System nie zawsze odróżnia paradoks, sprzeczność logiczną, dialektykę i jedność przeciwieństw. Właśnie tutaj wymaga dalszego rozwoju filozoficznego.

Ocena końcowa

Logossynteza 2015–2018 jest filozofią prawdy i reintegracji podmiotu. Jej główną wartością jest głęboka analiza doświadczenia człowieka. Oceniałbym ją jako projekt na poziomie 8/10.

Logossynteza 2025 jest ontologią relacji, paradoksu i Jedni. Jej największą siłą jest spójność oraz odwaga metafizyczna. Oceniałbym ją na poziomie 9/10.

Jeżeli pierwsza faza pytała: „Jak człowiek może żyć w prawdzie?“, to druga pyta: „Jaka jest najbardziej fundamentalna struktura rzeczywistości?“.

Najkrótsze możliwe podsumowanie brzmi:

2015–2018: filozofia prawdy.

2025: ontologia relacji.

Pierwsza faza bada człowieka. Druga próbuje opisać sam Byt.